

Sygn. akt VI C 1395/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 sierpnia 2014 roku

Sąd Rejonowy w Lubaniu VI Zamiejscowy Wydział Cywilny z siedzibą w L.

w składzie:

Przewodniczący **SSR Wioleta Bielińska**

Protokolant **Jowita Markulak**

po rozpoznaniu w dniu 21 sierpnia 2014 roku w Lwówku Śląskim

sprawy z powództwa (...) S.A. z siedzibą we W.

przeciwko K. R., P. R.

o zapłatę

I/ oddała powództwo,

II/ zasądza od strony powodowej na rzecz pozwanych kwotę 1 217,00 złotych tytułem zwrotu zastępstwa prawnego.

Sygn. akt V IC 1395/13

UZASADNIENIE

Powód (...) Finanse S.A. z siedzibą we W. wystąpił przeciwko K. R. i P. R. o zapłatę solidarnie kwoty 5.884,09zł. wraz z ustawowymi od dnia wniesienia powództwa oraz kosztami postępowania.

W uzasadnieniu pozwu strona powodowa wskazała, że w dniu 28.09.2009r. nabyła od (...) Bank S.A. we W. wierzytelność w kwocie dochodzonej pozwem z tytułu należności z umowy pożyczki z dnia 30.08.2006r. nr (...) zawartej z J. R.. Twierdziła, że nie wystąpiła z roszczeniem o zapłatę z uwagi na to, że J. R. zmarł w dniu 10.11.2006r. W wyniku przeprowadzonego postępowania o stwierdzenie nabycia spadku, po J. R. Sąd Rejonowy w Lubaniu postanowieniem w sprawie I Ns 298/06stwierdził, że spadek po J. R. na podstawie ustawy nabyli: K. R. i P. R., którzy zostali wezwani o zapłatę należności w kwocie dochodzonej pozwem, co nie przyniosło efektu.

Nakazem zapłaty z dnia 06. 10. 2013 r., wydanym w elektronicznym postępowaniu upominawczym, Sąd Rejonowy Lublin –Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny orzekł wobec pozwanych obowiązek zapłaty na rzecz powoda dochodzonej pozwem kwoty wraz z odsetkami oraz kosztami postępowania.

Powyższy nakaz zapłaty został uchylony postanowieniem Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie z dnia 02.04.2012r. w związku z wniesieniem przez pozwanych sprzeciwu od nakazu zapłaty, w którym wniesli o oddalenie powództwa.

Sprawa została zarejestrowana pod sygnaturą VIC 1395/13.

Po doręczeniu pozwu z załącznikami, stanowiącymi zawnioskowane w pozwie dowody, pozwani w piśmie procesowym podnieśli zarzut przedawnienia roszczenia objętego pozwem zgodnie z art.118kc. oraz podnieśli fakt ubezpieczenia pożyczki z tytułu śmierci kredytobiorcy.

Strona powodowa nie ustosunkowała się do podniesionych zarzutów.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 20.08.2006r. J. R. zawarł z (...) Bank S.A. we W. umowę na podstawie której Bank udzielił pożyczki w łącznej kwocie 3.675,03zł. Pożyczkobiorca zobowiązał się do spłaty pożyczki wraz z należnymi odsetkami w 24 miesięcznych ratach. Termin ostatniej raty określony został na 29.08.2008r.

(dowód: umowa pożyczki k. 32-36)

W dniu 10.11.2006r. J. R. zmarł.

Postanowieniem z dnia 06.11.2006r. w sprawie INs 298/06 Sąd Rejonowy w Lwówku Śląskim stwierdził, że spadek po J. R. nabyli, w udziałach po 1/2, jego synowie: K. R. i J. R..

(dowód: odpis postanowienia k. 19)

Strona powodowa (...) Finanse S.A. z siedzibą we W., w dniu 28.09.2009r. nabyła od (...) Bank S.A. z siedzibą we W. wierzytelność w łącznej kwocie dochodzonej pozwem 5.884,09zł. z tytułu niespłaconej należności z umowy pożyczki z dnia 20 sierpnia 2006r. zawartej pomiędzy (...) Bank S.A.

(dowód: umowa przelewu wierzytelności – k. 20-21; wyciąg z załącznika do umowy przelewu wierzytelności k. 23)

W dniu 19.11.2009r. (...) Bank S.A. wysłał do J. R. zawiadomienie o sprzedaży wierzytelności z tytułu umowy pożyczki z dnia 20.08.2006r. na rzecz (...) S.A.

(dowód: pismo z dnia 19.11.2009r.k.22)

Pismem z dnia 18.04.2012r. K. R. i P. R., jako spadkobiercy zostali wezwani do zapłaty kwoty 6.550,50zł., z czego tytułem należności głównej kwoty 3 802,95zł. odsetek za zwłokę kwoty 2 081,14zł oraz 666,41zł tytułem kosztów windykacji .

(dowód wezwanie do zapłaty k. 27)

Sąd zważył, co następuje:

Wobec tego, że Prawo bankowe nie zawiera przepisów regulujących zasady dziedziczenia kredytu po śmierci kredytobiorcy, dlatego w takiej sytuacji stosuje się ogólne zasady prawa spadkowego zawarte w kodeksie cywilnym.

W myśl zasady określonej w przepisie art. 922k.c, na spadkobierców przechodzą prawa i obowiązki spadkodawcy, w tym także wynikające ze stosunków zobowiązaniowych. Zobowiązanie z tytułu popranej przez spadkodawcę pożyczki, jako obowiązek o charakterze majątkowym, należy niewątpliwie do długów spadkowych, które, zgodnie z art. 922 § 1 k.c., z chwilą jego śmierci przechodzą na spadkobierców.

Stosownie do treści art. 1034 § 1 k.c. odpowiedzialność spadkobierców za długi spadkowe jest solidarna, zaś konstrukcja solidarności przesądza o tym, że każdy odpowiada za cały dług spadkowy (art. 366 § 1 k.c.).

W związku z powyższym znajduje uzasadnienie prawne roszczenie skierowane przeciwko pozwanym.

Pozwani nie kwestionowali, że ich ojciec zawarł umowę pożyczki, jak również, że zbywcy wierzytelności przysługiwała ściśle określona wierzytelność w kwocie dochodzonej pozwem. Twierdzili, że roszczenie powinno zostać pokryte przez ubezpieczyciela i podnieśli, że roszczenie jest przedawnione.

Z uwagi zatem na fakt, iż stan faktyczny był między stronami bezsporny, istota sporu sprowadzała się do rozważenia, czy podniesiony przez pozwanych zarzut przedawnienia jest uzasadniony, tym samym do oceny czy na pozwanych spoczywa obowiązek zapłaty kwoty dochodzonej niniejszym pozwem na rzecz strony powodowej.

W ocenie Sądu zarzut ten zasługiwał na uwzględnienie.

Jak stanowi art. 117 k.c., roszczenia majątkowe co do zasady ulegają przedawnieniu, co oznacza, że po upływie terminu przedawnienia ten, przeciwko komu przysługuje roszczenie, może uchylić się od jego zaspokojenia. W konsekwencji, jeżeli dłużnik skorzysta z przysługującego mu prawa podmiotowego i podniesie zarzut przedawnienia sąd jest zobligowany oddalić powództwo uprawnionego. Roszczenie nie gaśnie, nadal jest uznawane za prawnie istniejące, jednakże wyłączona zostaje możliwość jego przymusowego zrealizowania.

Zgodnie z art. 118 k.c. jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej- trzy lata.

W związku z tym, iż przepisy regulujące umowę pożyczki nie wprowadzają szczególnego terminu przedawnienia dla roszczeń pożyczkodawcy, do roszczeń strony powodowej zastosowanie znajdzie wskazany wyżej przepis. Mając natomiast na uwadze, iż roszczenie dochodzone przez stronę powodową ma swoje źródło w umowie zawartej przez bank w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą, stwierdzić należy, iż podlegało ono trzyletniemu terminowi przedawnienia.

Stosownie do art. 120 § 1 k.c. bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne. Wskazać należy, iż roszczenie staje się wymagalne z nadejściem momentu, w którym świadczenie ma być spełnione. Wymagalność roszczenia należy łączyć z nadejściem ostatniego dnia pozwalającego dłużnikowi spełnić świadczenie zgodnie z treścią zobowiązania (por. wyrok SN z 3.02.2006 r., I CSK 17/05).

W rozpoznawanej sprawie roszczenie o zapłatę ostatniej raty płatnej do 28 sierpnia 2008 r. stało się wymagalne w dniu 28 sierpnia 2008 r.

Z upływem dnia określonego jako termin płatności rozpoczął bieg trzyletni termin przedawnienia roszczeń. W rozpoznawanej sprawie nie nastąpiło jakiegokolwiek ze zdarzeń powodujących przerwanie lub zawieszenie biegu przedawnienia. Strona powodowa nie wykazała przeciwnych okoliczności. Pozew wniesiono w dniu 03 lipca 2013 r., a więc po upływie prawie dwóch lat okresu przedawnienia ostatniej z rat pożyczki.

Wskazać należy ponadto, iż poprzez cesję nastąpiła zmiana podmiotowa w zakresie tego samego stosunku prawnego, zaś nabywca wierzytelności wstąpił we wszystkie prawa i zobowiązania zbywcy. Dłużnikowi przysługują zatem przeciwko nabywcy wszelkie zarzuty, które miał przeciwko zbywcy w chwili powzięcia wiadomości przelewie (art. 513 k.c.), dotyczy to również zarzutu przedawnienia.

Z tych też powodów powództwo podlegało oddaleniu.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art.98 i 99k.p.c. Pozwani reprezentowani byli przez zawodowego pełnomocnika , w związku z tym tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego na rzecz pozwanych zasądzono kwotę 1.200,00zł , wynikającą z przyjęcia stawki minimalnej przewidzianej § 6 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (t.j Dz.U. z 2013r.poz.461) oraz koszty uiszczonej opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.